

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorūmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

nè auctoraverit : hoc autem lictum esse , nemo
quandoque auctoraverit. Ratio autem posterioris partis
rationis inde patet, quia postquam quis cognovit
talem actum fuisse intrinsecè malum,
complacens sibi de eo habet objectum
tur sequentia simpliciter malum ; adeoque peccat pec-
opere in cato ejusdem malitiâ cum ipso actu. Un-
noranti de in confessio est apud omnes , pollutio-
a die ve- nem in somnis inculpatè habitam fieri po-
acta po- sita mortalem, si vigil sibi de ea compla-
ventione oratione delectationis habita : non ve-
furtum; rò si idè exultet in vigilia, quòd innocen-
mucidio, tor liberatus sit à tentatione vel certa ali-
s? quz qua infirmitate , de quo fortè plura infrà
de peccatis.

CONFERENTIA VI.

10. **Q**uidam ex Conscientia erronea
culpabili ac vineibili existimat
esse peccandum pro liberanda adultera à
morte, dum putat hoc esse opus misericor-
diz & charitatis : itaque sciens esse adul-
teram, coram Judice jurat non esse, queri-
tur: an peccet ?

¶. Cum communi & D. Thom. I. 2.
q. 19. a. 6. Eum utique peccare : Ratio est:
quia actus factus ex conscientia erronea &
vincibi.

vincibili culpabiliter dictante malum est, bonum, est malus; quia indirecte voluntarius in sua causa, scilicet in errore vincibili: eo ipso enim quo potuisse & debuisse in set vincere errorem inquirendo veritatem & culpabiliter neglexit, voluit & ipsum errorum & malum inde secutum seu voluntariè ignoratum.

33. Sed quid si & què timet se peccatum contra charitatem non pejerando, pejerando contra Religionem? Ex id tam me præstare facile fieri non posse ab eo, qui habet conscientiam erroneam vincibilem, quam potest & debet deponere accorrigere; quod si ergò culpabiliter eam retineat, nil mirum, stante uno absurdo sequi & alterum ut scilicet necessariò peccet, quid quid elegit. Quid si autem perplexus invincibiliter putet utramque partem esse peccatum, tunc eligendum illi est, quod minùs apparet peccatum; aut si nec hoc dijudicare possit, eligat sive unum, sive alterum & non peccabit. Nemo enim necessitate peccat: is autem unam partem eligere, videlicet peierare vel non peierare, necessitate cogitur: igitur non peccat. Nec re-

malum est, quod ipse se judicet peccare; quia
tè volunpeccatum non consequitur iudicium in-
ore vincit, sed ad actum liberæ voluntatis,
& debet quæ in proposito deficit. Ita per omnia no-
veritatem fieri Patritius Tract. I, cap. secund. 2, ex San-
ipsum lib. 1. moralium c. II. n. 34.
eu volu: CONFERENTIA VII.

12. Subditus ex conscientia erronea pu-
peccatu: sat certum aliquem agnum esse il-
lato, licitum, quem tamen superior ipsi legiti-
mum, id tam mè præcipit exequendum; queritur; an
ab et con- pæstet satisfacere præcepto superioris,
quam po. quam dictamini Conscientiæ erroneæ?
ra: quod D. Bonav. in 4. & 2. q. a. 1. q. 3. absolu-
tum, nil mi- terepondet standum esse præcepto su-
alterum petioris.

quidem RESOLUTIO. Vel conscientia sub-
vincibilis est erronea invincibilis, vel vincibilis:
Si pecca- si primum, ea plus obligat quam præcep-
tum minu- dum contrarium quantumvis rectum su-
c dijudi- perioris: Ratio est; quia subditus tunc
alterum sequendo suum dictamen inculpatè qui-
cessitatem erroneous, practicè tamen (ut sup-
eligeretur) omnino verum, non peccat;
necessitatem quia prudenter sequitur immediatam re-
Nec regulam actionum humanarum; & conse-
ferrit quen-